

РЕШЕНИЕ

№ 7840

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5662** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.204, ал.4 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по искова молба, подадена от Й. Л. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], чрез процесуален представител адв. А. И., срещу Столична Дирекция на вътрешните работи /СДВР/, МВР, с адрес: [населено място], [улица], за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 140 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди-заплатена доброволно /по реда и размера на чл. 189, ал. 9 от ЗДвП/ в размер от 70 % от стойността на глоба по ЕФНГ, серия К, № 4598115, издаден от СДВР на 08.03.2021г., ведно със законната лихва, върху главницата, считано от датата на влизане на Решение № 75 от 10.01.2022 г., постановено по АНД № 2021110210182/2021г. по описа на СРС, 105 състав /04.02.2022г./, до окончателното и заплащане.

В исковата молба се излага, че с ЕФНГ, серия К, № 4598115, издаден от СДВР на 08.03.2021г., на ищеца на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4 от ЗДвП, е наложено административно наказание-глоба в размер на 200 лв. С Решение № 75 от 10.01.2022 г., постановено по АНД № 2021110210182/2021г. по описа на СРС, 105 състав, влязло в законна сила на 04.02.2022 г., е отменен като незаконосъобразен ЕФНГ, серия К, № 4598115, издаден от СДВР на 08.03.2021г. Твърди, че фишът в размер от 70 % е заплатен на 16.06.2021г. Въз основа на отмяната му, заплатената

сума от 140 лв., като заплатена на отпаднало правно основание, представлява имуществена вреда за ищеца, който иска същата да му бъде възстановена, ведно с претендираната законна лихва. Моли за присъждане на сторените съдебно-деловодни разноски в настоящото производство, включително и за адвокатско възнаграждение. В проведеното съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В постъпила молба от 18.10.2022 г. от пълномощника на ищеца се поддържа исковата претенция и се иска да се уважи, както и да се присъдят сторените по делото разноски. Приложен е и списък с разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), редовно призован, се представлява от юр. В., който моли исковата молба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с исковата молба основания и доводи на страните и прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл. 235 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира за установено следното от правна и фактическа страна:

С електронен фиш серия К, № 4598115 (л.13), издаден от СДВР за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1, и на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 от ЗДвП на ищеца е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева. В електронния фиш е указано, че на основание чл. 189, ал. 9 от ЗДвП при доброволно заплащане на глобата в 14-дневен срок от датата на получаване на писмото с обратна разписка се дължи 70% от нейния размер, т.е сумата от 140 лева.

На 16.06.2021г., в 14-дневния срок за доброволно плащане ищцата е заплатила 70% от нейния размер, т.е сумата от 140 лева, видно от представеното копие на квитанция за извършено плащане чрез ПОС терминално устройство (л. 14).

Електронния фиш за налагане на глоба е обжалван с жалба пред Софийски районен съд, въз основа на която е образувано е АНХД № 20211110210182/2021 г. по описа на съда. С Решение № 75 от 10.01.2022 г. на 105-ти състав, влязло в законна сила на 04.02.2022 г., е отменен като незаконосъобразен ЕФНГ, серия К, № 4598115, издаден от СДВР на 08.03.2021 г.

С представения по делото отговор на исковата молба, поддържан изцяло в съдебно заседание, ответникът заявява, че исковата претенция е недопустима и неоснователна. Основния аргумент е, че е налице специален ред по смисъла на чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ, което води до невъзможността в конкретния казус да бъде приложен редът за обезщетение на имуществени вреди, предвиден в ЗОДОВ.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Искът е допустим, като подаден от процесуално легитимирана страна. Съгласно чл. 203, ал. 1 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявяват иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административните органи и длъжностни лица. Ответникът е пасивно легитимиран, съгласно наведените от ищеца твърдения в исковата молба относно наличието на претендирани права в качеството му на юридическо лице по чл. 37, ал. 2 от ЗМВР. Спазено е и правилото на чл. 204, ал. 1 от АПК, тъй като вредите се

претендират от отменен по съдебен ред електронен фиш. Съгласно задължителните указания, които са дадени с ТП № 2 от 19.05.2015 година на ВКС и ВАС по т.д. № 2/2014 година и по-конкретно в т. 1, делата за искиове за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания, включително и такива за присъждане на разноски в производството по обжалване, са подсъдни на административните съдилища. Нормата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП приравнява правните последици на фиша с тези на наказателното постановление. Административният съд е родово и местно компетентен да разгледа спора, съобразно правилото, регламентирано в разпоредбата на чл. 7 от ЗОДОВ.

Разгледан по същество, искът е основателен.

Исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административните органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава 11 от АПК, съгласно чл. 203 от АПК. В настоящият случай се претендират вреди, които са причинени в резултат на Електронен фиш за налагане на глоба, който е бил отменен с влязло в сила решение на Софийски районен съд, което решение е влязло в законна сила на 04.02.2022 г. Процесният електронен фиш е издаден от ответника по делото, а именно- СДВР, който е юридическо лице. Следователно искова молба е редовна, като предявена от надлежната страна по силата на чл. 204, ал. 1 от АПК, тъй като става въпрос за административен акт, който е бил отменен по съответния ред срещу ответник по смисъла на чл. 205 от АПК, а в случая това е СДВР.

С оглед решаването на настоящият казус са от значение и две разпоредби, които са регламентирани в ЗОДОВ. На първо място чл. 1, ал. 1 от цитирания закон гласи, че Държавата и общините отговарят за вреди, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техните органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административната дейност, както и за вреди, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове", а съгласно чл. 4 от същия нормативен акт „Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали да причинени виновно от длъжностното лице“. В конкретния случай претенцията се основава на отменен като незаконосъобразен електронен фиш и от тази отмяна се претендира настъпване на имуществени вреди, които представляват заплатени 70% от размера на наложената глоба с електронния фиш, който е бил отменен като незаконосъобразен.

За да бъде уважена претенцията, с депозираната от ищеца искова молба на първо място е необходимо актът, който е бил отменен като незаконосъобразен да е бил в изпълнение на административната дейност. В настоящият случай, по безспорен начин бе установено, че издаденият електронен фиш, който по своята характеристика се приравнява на наказателно постановление, е последица от изпълнението на нормативно възложените задължения и упражняване на административно наказателна компетентност и чийто адресат се явява ищецът по настоящото производство е отменен като незаконосъобразен с влязло в сила съдебно решение. Изпълнението на тези задължения по своята същност представлява една административна дейност и издадения електронен фиш се явява един властнически акт, който е издаден от административен орган и въпреки, че поражда административно наказателни последици, същият е резултат от санкционираща административна дейност. От тук

следва, че първата предпоставка е налице, а именно налице е отменен по съдебен ред като незаконосъобразен административен акт, който е издаден от държавен орган при упражняване на административната дейност.

На второ място, от представените и приети по делото писмени доказателства, които съдът изцяло кредитира и които не се оспорват от ответника се установява, че ищецът е заплатил сумата от 140 лева, представляваща 70% от наложената му глоба в размер на 200 лева. Това е видно от представеното копие на квитанция за извършено плащане чрез ПОС терминално устройство (л. 14).

Съгласно чл. 189, ал. 8 от Закона за движение по пътищата електронният фиш съставен за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, подлежи на обжалване по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Предвидено е жалбата срещу електронен фиш да се подава в 14-дневен срок от получаването му, когато е направено възражение по, ал. 6 в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. Предвидено е също и при плащане на глобата, наложена с електронен фиш, в посочения по-горе срок, съобразно правилото на чл. 189, ал. 9 от ЗДВП, ако глобата бъде платена в срока по ал. 8 се дължи 70% от нейния размер. Следователно, в случая са налице и останалите, изискуеми се елементи, които са част от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно настъпила вреда и причинно-следствена връзка между настъпилия неблагоприятен резултат и отменения като незаконосъобразен акт, в случая електронен фиш. Аргументите за това се подкрепят и от установената фактическа обстановка, изразяваща се в това, че ответникът е издал електронен фиш срещу ищеца за извършено от него нарушение на правилата за движение по пътищата. Фишът е бил отменен като незаконосъобразен с решение на СРС, но преди отмяната му ищецът е заплатил глобата в намален размер. При това положение, заплащането на глобата е в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразния административен акт, тъй като ако фишът не беше издаден, то нямаше да се стигне до заплащането на тази глоба. Всъщност чрез заплащане на глобата в намален размер, ищецът е реализирал едно свое право, което обаче не възпрепятства възможността му да обжалва акта, с който му е била наложена глобата, както се е и случило в настоящият казус.

Съдът не възприема доводите, депозирани в отговора на исковата молба, че е налице специален ред по смисъла на чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ, по който да могат бъдат възстановени неоснователно платени суми. Въведените от МВР правила за връщане на недължимо внесени суми за глоби във Фонд за безопасност на движението, не представляват специален ред за обезщетение на вредите. Също така и сумата не подлежи на възстановяване и по правилата на чл. 128-129 от ДОПК. В този смисъл е съдебната практика - Решение № 1210 от 30.01.2019 година, постановено по АД № 10320/2018 година на ВАС; в Определение № 4293 от 09.05.2022 година по АД № 2674/2022 година на ВАС, Решение № 8943 от 13.10.2022 г. на ВАС по АД № 3151/2022 г.

Съдът намира, че именно СДВР, като издател на електронния фиш дължи връщане на посочената сума в размер на 140 лева и че е без правно значение за претърпелия вредата правен субект в чия сметка е постъпила съответната сума. В конкретния случай отмененият електронен фиш, с който е наложена глобата е издаден от СДВР, което е част от структурата на МВР, каквато част е и „Фондът за безопасност на

движението“, чието организационно, финансово и административно обслужване се осъществява от съответната структура на МВР. В електронния фиш изрично е указано на адресата, че сумата по наложената "глоба" следва да се заплати по сметка на този фонд, съгласно разпоредбата на § 1, ал. 4, т. 1 от ДР на ЗДвП и същата е постъпила, поради което е без значение, че сумата не е постъпила по сметка на ответника. В тази връзка е Решение № 63 от 5.01.2021 година, постановено по АД № 3032/2020 година на ВАС.

Въз основа на изложеното съдът приема, че искът за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди е доказан по основание и по размер. Обезщетението се дължи в пълния заявен от ищеца размер, като ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 140 лева. Представеното доказателство-разписка на глобата доказва превода на търсената сума, а от тук и реализирането на имуществената вреда на ищеца, чийто патримониум се намалява с внасяне на въпросната сума.

Направеното искане за присъждане на лихва върху претендираната сума е основателно. Предвид уважаване на главния иск, следва да бъде уважена и акцесорната претенция за присъждане на законната лихва върху присъдената сума. При съобразяване с т. 4 на ТР по ТД № 3/2004 година на ОСГК на ВКС, законната лихва се присъжда от датата на отмяна на незаконосъобразния акт-04.02.2022 г. до датата на окончателно ѝ изплащане.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, като заплати на ищеца внесената държавна такса, както и възнаграждение за един адвокат, съразмерно с уважената част на иска. Пълномощникът на ищеца е представил списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Предвид специалната разпоредба на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на ищеца съдебни разноски в размер на 360 лв., представляващи 10 лв., заплатена държавна такса за образуване на производство и 350.00 лв., адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие. Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност, направено от процесуалния представител на ответника, тъй като уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение от 350 лв. е близо до минималните размери, предвидени в чл.7, ал. 2, т. 1 вр. чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 203 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Й. Л. Д. сумата от 140 (сто и четиридесет) лева, представляващи обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в заплатена "Глоба" по Електронен фиш за налагане на глоба, серия К, № 4598115, отменен с влязло в сила Решение № 75 от 10.01.2022г., постановено по АНД № 20211110210182/2021г. по описа на СРС, 105 състав, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 04.02.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Й. Л. Д., ЕГН: [ЕГН], сумата от 360.00 (триста и шестдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: